

Publicerad 2022-07-13 01:36 av smultronbergen

Fem kilometer på sex veckor

omfamnade himlen. Det var så länge

sedan höftbenen tryckte mot sängunderlaget.

Så länge sedan jag i verklig mening skrev med

underlivet. Dagarna försvann i ett töcken, det

viktigaste var träningen. Maten. Hon knep i bilen,

gick timmar i skogen, badade i alla små sjöar. Allt

luktade barr. Allt luktade skönhet.

På kvällarna efteråt var hon bara lycklig. Sömnen bra.

Vågade även sig på löpningen. Tränade ländrygg,

core och såg för första gången i sitt liv sig själv som

nybörjare. Hon som alltid nästan vunnit allt. Trots

blodsmaken.

det var vinden, träden och det närapå gäckande sköna

i naturen som talade. Rösten påminde henne om

barndomens 70 tal. Även kärlekens smärta dog av

de kroppsegna endorfinerna.

hon skulle ta sig igenom.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren smultronbergen med Poeter.se id #40881 innehar upphovsrätten